

18 Gdy ten jeszcze mówił, przyszedł inny i rzekł: „Twoi synowie i córki jedli i pili wino w domu najstarszego brata. 19 Wtem powiał szalony wicher z pustyni, poruszył czterema węglami domu, zawałił go na dzieci, tak iż poumieraly. Ja sam uszedłem, by ci o tym donieść”.

20 Hiob wstał, rozdarł swe szaty, ogolił głowę, upadł na ziemię, oddał pokłon 21 i rzekł: „Nagi wyszedłem z łona matki i nagi tam wrócę.

Dał Pan i zabrał Pan.

Niech będzie imię Pańskie błogosławione!”

22 W tym wszystkim Hiob nie zgrzeszył i nie przypisał Bogu nieprawości. (Hi 1)

1 Pewnego dnia, gdy synowie Boży udawali się, by stawić się przed Panem, poszedł i szatan z nimi, by stanąć przed Panem.

2 I rzekł Pan do szatana: „Skąd przychodzisz?”. Szatan odpowiedział Panu: „Przemierzałem ziemię i wędrowałem po niej”.

3 Rzekł Pan szatanowi: „Zwróciłeś uwagę na sługę mego, Hioba? Bo nie ma na całej ziemi drugiego, kto by był tak prawy, sprawiedliwy, bogobojny i unikający zła jak on. Jeszcze trwa w swej prawości, choć mnie nakłoniłeś do zrujnowania go, na próżno”.

4 Na to szatan odpowiedział Panu: „Skóra za skórę. Wszystko, co człowiek posiada, odda za swoje życie. 5 Wyciągnij, proszę, rękę i dotknij jego kości i ciała. Na pewno Ci w twarz będzie złorzeczył”. 6 I rzekł Pan do szatana: „Oto jest w twej mocy. Życie mu tylko zachowaj!”.

7 Odszedł szatan sprzed oblicza Pańskiego i obsypał Hioba trądem złośliwym, od palca stopy aż do wierzchu głowy.

8 [Hiob] wziął więc skorupę, by się nią drapać, siedząc na gnoju.

9 Rzekła mu żona: „Jeszcze trwasz mocno w swej prawości? Złorzecz Bogu i umieraj!”. 10 Hiob jej odpowiedział: „Mówisz jak kobieta szalona. Dobro przyjęliśmy z ręki Boga. Czemu zła przyjąć nie możemy?”. W tym wszystkim Hiob nie zgrzeszył swymi ustami. (Hi 2)

Polecenia

4. Wyjaśnij, jak to się stało, że na Hioba spadło tyle nieszczęść. Czemu miały one służyć?

5. Opisz reakcję Hioba na cierpienie i nazwij cechy, którymi się wykazał.

6. Scharakteryzuj postawę żony Hioba.